

Skatter. De nu foreliggende Forslag gaa af de Grunde, som Finansministeren har fremdraget, i en ganske anden Retning, idet de tage Sigte paa at skaffe en Skattelettelse til Veje ved en Lettelse baade af de direkte Statsskatter og af de kommunale Skatter.

Det ærede Medlem klagede i højlydte Toner over, at det nuværende Ministerium for saa vidt fulgte de tidligere Ministeriers Spor, som det søgte at bringe denne Skatte-reform til en Løsning. Det ærede Medlem klagede højlydt over, at det nuværende Ministerium havde taget Hensyn til den Forhandling, der var ført, og til de Forslag, der vare fremsatte i Fællesudvalget i Foraaret, sigtende til at gennemføre en Løsning. Det ærede Medlem mente, at det simple, det rette og naturlige vilde have været, om det nuværende Ministerium ganske rolig havde kastet alle disse Aars Arbejder i Papirkurven og havde sagt: dem bryde vi os slet ikke om, thi det er kun Manøvre og Taktik (*Borgbjerg*: Det vilde have været Sandheden!). Ja, fra det ærede Medlems Standpunkt vilde det utvivlsomt være Sandhed. Det er nemlig Forskellen mellem det ærede Socialdemokrati og Flertallet i denne Sal, at Flertallet her har arbejdet paa disse Skattelove, ikke for at bruge dem til Manøvre og Taktik, men for at føre en Skattelettelse igennem. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men han kan jo kun kende de Tanker, han selv har haft ved sit Arbejde i denne Sag. Han kan jo umulig vide, hvilke Tanker andre Medlemmer have haft. Om end det ærede Medlem anser sig selv for at være en meget klog Mand, hvilket jeg ikke tvivler paa, vil han dog vist indrømme, at det er en alt for stor Pretention at paastaa, at han ogsaa kan skue lige durk ind i vore Hjerner og se, at der er hemmelige Motiver, som vi skulle have haft ved vore Handlinger her. Vi have arbejdet paa disse Sager for at faa dem fremmede, for at faa gennemført en Lettelse for Skatteyderne af deres direkte Skatter. Har dette bidraget til den nuværende Situation, ja saa er det saa meget desto bedre, men Formaålet har i alt Fald ikke fra vor Side været Manøvre og Taktik. Det er netop, som jeg begyndte før at sige, efter min Opfattelse en af Hovedforskellene mellem det ærede Socialdemokrati og Flertallet her i Salen, at medens Socialdemokratiet indrømmer — det have vi nu det ærede Medlems egne Ord for — at det ser paa de foreliggende Sager og behandler dem ud fra Hensynet til, hvorledes

Manøvrer og Taktik kræve det — ja, det ærede Medlem maa ryste paa Hovedet, til det falder af ham, det er dog ikke desto mindre indrømmet af det ærede Medlem selv, thi det har han udtalt her i Salen — saa arbejde vi andre, Flertallet her i Salen, paa Sagerne for at faa dem bragte i en saadan Form og til et saadant Resultat, at de kunne blive i Overensstemmelse med vor Opfattelse af, hvad der er rigtigt, nyttigt og gavnligt for Befolkningen. Fra vor Side har det, som sagt, ikke været Meningen, at det tidligere Arbejde paa denne Sag skulde være Manøvre og Taktik og nu kunde gaa i Papirkurven. Vi have, som Finansministeren har udtalt, taget den Stilling, vi nu have taget, for at faa noget andet end Manøvre og Taktik ud deraf, netop for, ved at søge at tage Hensyn til de forskellige Standpunkter, der ere fremkomne i Fællesudvalget, at fremsætte Forslag, der kunne antages at være mere gennemførlige, end de tidligere have vist sig at være.

En af det ærede Medlems Hovedanker var, at Kjøbenhavn og Købstæderne faa for lidt. Det ærede Medlem siger, at efter Skattekommissionens Forslag vilde Kjøbenhavn have faaet 200,000 Kr. mere, og det er rigtigt. Derimod er det ikke rigtigt, at Købstæderne vilde have faaet stort mere. Lidt mere vilde de have faaet, men ogsaa kun lidt mere. Og saa siger det ærede Medlem, at det er jo ikke saa underligt, at jeg for mit Vedkommende har kunnet gaa med til Forslag, hvorved Kjøbenhavn, særlig Kjøbenhavn, fik for lidt, for det ærede Medlem har af sit Ophold her i denne Sal fundet ud, at jeg ikke kan lide Kjøbenhavn. Det forekommer mig at være ganske besynderligt. Jeg er født her i Kjøbenhavn, jeg har gaaet her i Kjøbenhavn i alle mine 50 Aar. Jeg havde gaaet og trampet paa Kjøbenhavns Brosten allerede længe, før det ærede Medlem begyndte at skribe op i sin Vugge ude i Agrarlandet, hvor han er født. Jeg har set adskillige andre Byer end Kjøbenhavn, men jeg har aldrig set nogen, som jeg syntes saa godt om, og som jeg kunde tænke mig at leve mit Liv i. Tværtimod, jeg er en ægte Kjøbenhavner med K. Jeg sætter overordentlig stor Pris paa Kjøbenhavn, saa stor Pris, at jeg endogsaa vilde ønske, at Kjøbenhavn kunde faa en bedre Kommunalbestyrelse, end den har eller nogen Sinde har haft.

Formanden: Det vil vist ikke være heldigt her at udtale Kritik over andre officielle Forsamlinger.